

[Kjærulff-Schmidt.]

førere for den brede opbakning bag fremskridtspartiets forslag, denne gang ganske vist på et lille område, næste gang måske på et vigtigere område.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går lovforslaget direkte til anden behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om tjenestemandspension.
(Lovforslag nr. 136. Fremsat 13/1 76).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Otto Mørch (S):

Jeg kan gøre det kort ved denne første behandling af forslag til lov om ændring af lov om tjenestemandspension, fordi jeg ikke har nogen egentlige politiske bemærkninger til det meget tekniske forslag.

Formålet med lovforslaget er jo, at vi får tilvejebragt hjemmel for, at Danmark kan opfylde sine forpligtelser som medlem af EF og dermed også de forpligtelser, vi har ved tiltrædelsen af EF-tjenestemandspensionen. Jeg har bemærket mig, at der ikke påregnes nogen udgiftsstigning — det synes jeg det er vigtigt at notere sig — ved denne overflytning af tjenestemænd fra dansk regie til EF-regie. Jeg har endvidere bemærket mig, at man heller ikke anlægger noget nyt princip for overflytningen, idet vi anvender det samme princip, som når vi overflytter tjenestemænd fra statslig regie og til kommunal eller amtskommunal regie.

På denne baggrund kan jeg anbefale en både velvillig og en hurtig behandling af forslaget.

Elsebeth Kock-Petersen (V):

Det lovforslag, der er til behandling her, er et ret så teknisk forslag, hvor der umiddelbart ikke ser ud til at være politiske problemer tilknyttet forslaget.

Hr. Otto Mørch har redegjort for de synspunkter, der ligger bag forslaget. Det er væsentligt, at de principper, der er anvendt for overførsel af tjenestemænd mellem EF og den danske stat, svarer til de principper, man i dag har fået gennemført, for så vidt angår overførsel af tjenestemænd mellem stat og kommuner.

Vi vil nok lige under udvalgsarbejdet have belyst, om forslaget medfører udgifter. I bemærkningerne siges, at det ikke i de første år vil medføre udgifter, men vi skal nok have belyst dette spørgsmål i udvalget.

Vi kan i øvrigt tilsige en hurtig og velvillig behandling.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Det er imponerende at se, hvor overomhyggeligt og hvor overpertentligt ministeriernes tjenestemænd arbejder, hver gang der forberedes en lovgivning om tjenestemænds løn-, ansættelses- og pensionsforhold. Hver gang folketinget får forelagt til behandling et lovforslag om tjenestemandssansættelse eller tjenestemandspensioner, så lyser jo langt ud af forslaget og bemærkningerne den paniske rædsel for, hvad der ville ske, hvis disse grupper af højtlønnede og højt pensionerede medborgere skulle udsættes for at gå glip af blot den mindste flig af deres vel erhvervede rettigheder.

Det ser vi også i dette forslag, for tænk en gang, hvis disse grupper af højtuddannede og højtlønnede tjenestemænd, som udsendes til EF, på bare et enkelt lille område risikerede at blive stillet lige med kontorpersonalet eller stillet lige med tolkene eller med det øvrige ikke-tjenestemandssansatte personale, for slet ikke at tale om ligestilling med arbejdere og håndværkere eller forretningsdrivende, som bestemt ikke har én eneste af de rettigheder, som dette lovforslag nu styrker og udbygger.

På den anden side er det selvfølgelig rigtigt, at Danmark i et vist omfang er forpligtet af EF-regler, og det er nok også muligt, at Danmark er forpligtet til at gennemføre regler på dette felt. Vi må så under udvalgsarbejdet se på, om Danmark er forpligtet i det omfang, som forslaget her indebærer, om forslaget er strengt nødvendigt for overholdelsen af vore EF-forpligtelser, eller om reglerne måske kan udformes på en anden måde. Det vil vi godt se nærmere på.

[Kjærulff-Schmidt.]

Vi vil også godt se nærmere på ikrafttrædelsestidspunktet, som måske lige skal sammenlignes med, hvad man har gennemført i andre EF-lande. Det er vi villige til.

Mit parti mener — det er der jo ingen tvivl om, det ved vist alle — at tjenestemandsbegrebet bør afskaffes, og at tjenestemandspensionen, så længe tjenestemandsbegrebet eksisterer, bør svare til den pension, andre folkepensionister er berettiget til, men det er for så vidt en anden historie, som vi bedre og mere relevant kan komme ind på i andre sammenhænge.

Henning Philipsen (SF):

Siden 1972, hvor et flertal i befolkningen og et flertal i folketinget stemte for, at Danmark skulle tilslutte sig De europæiske Fællesskaber, har vi i mit parti haft den holdning, at her var altså udtryk for en klar flertalsbeslutning, og i overensstemmelse hermed var det efter vor opfattelse rigtigt at sende de tjenestemænd, der nødvendigvis måtte sendes til De europæiske Fællesskaber, som var de bedst kvalificerede. I overensstemmelse hermed skal jeg bare sige, at det vil sandsynligvis gå sådan for vort vedkommende, at vi vil stemme for det, men kun med den ene hånd; vi gør det i hvert fald uden begejstring. Så er det sagt.

Til gengæld synes vi nok, at der også er tale om en ren retfærdighedshandling, og det må måske være mig tilladt i anledning af hr. Kjærulff-Schmidts bemærkninger at sige, at de udsendte tjenestemænd, som nu kommer til De europæiske Fællesskaber, og hvis pensionsforhold vi i dag behandler, og som måtte være jurister, i hvert fald ikke har de samme muligheder for at kunne erhverve sig indkomster, henholdsvis fradrag, som hjemmeværende advokater af og til har.

Ritta Ahm (KrF):

Jeg skal heller ikke sige så forfærdelig meget om denne sag. Det er jo en efterretningssag som følge af vores medlemskab af EF, men naturligvis kan der da godt ligge en hel del i forslaget, som arbejdsmarkedsudvalget måske kan gøre bedre. Jeg mener ikke, det tjener noget formål at fremtrække punkter her ved første behandling, idet det

egner sig bedre til en dybere gennemgang i udvalget.

Men noget helt generelt, som ikke sådan har noget med det rent tekniske i sagen at gøre, det er en oplysning om, hvor mange tjenestemænd det i grunden kommer til at dreje sig om, hvor mange der er ansat i EF's regie. Det kunne jeg godt tænke mig at få at vide, og om de er der permanent, eller om der er turnusordninger på nogle år eller deromkring, og om det er tjenestemænd, der kommer fra ministerier eller offentlige kontorer. Jeg vil også godt have at vide — selv om det måske nok ligger uden for dette lovforslag — om der også er ansat personale, som ikke er tjenestemandsansat, og om de er honorarlønnede, eller hvilke ansættelsesforhold de er undergivet.

Ud over disse få bemærkninger vil jeg tilsige kristeligt folkepartis positive holdning til lovforslaget.

Ingomar Petersen (RV):

På det radikale venstres vegne kan vi sige, at vi kan tiltræde forslaget, da det jo er en følge af vor EF-tilslutning. Men vi vil da gerne se lidt nærmere på det i udvalget, og vi vil også gerne se lidt på problemerne med tjenestemandenes rettigheder i henhold til § 24.

Vi kan gå ind for en hurtig udvalgsbehandling.

Schlüter (KF):

Dette er et område, hvor ministeren nødvendigvis må komme med et udspil i form af et lovforslag. Det er hans ret og hans pligt. Men på den anden side er det jo et felt, som er meget teknisk betonet. Det er noget, som skal bringes i orden. Efter min opfattelse drejer det sig ikke om principper, og derfor nøjes jeg med nu under førstebehandlingen at sige, at mit parti tager med forståelse og velvilje imod forslaget. Vi vil gerne se på dets detaljer og enkelthederne i udvalget. Mere forekommer det mig ikke rimeligt at sige under første behandling af en så speciel sag.

Ib Nørlund (DKP):

Vi har som bekendt ikke megen sympati med de forhold, som lovforslaget angår; derfor tager vi måske også på lovforslaget med

[Ib Nørlund.]

en ildtang, om jeg så må sige. Men selvfølgelig ønsker vi ikke, at Danmarks tilslutning til fællesmarkedet skal gå ud over tjenestemænd eller andre udmærkede mennesker. Derfor vil vi se på forslaget i udvalget, men jeg må varsle, at det vil ske med et meget kritisk syn.

Finansministeren (*Heimesen*):

Jeg kan, så vidt jeg forstod det, takke alle ordførerne for en velvillig behandling af forslaget, idet jeg har noteret mig hr. Ib Nørlunds bemærkninger.

Fru Ritta Ahm ville gerne have oplyst antallet af tjenestemænd ved EF og de ansættelsesperioder, der var de typiske, og ligeledes de honorarlønnedes, altså de ikke-tjenestemandsansattes, ansættelsesvilkår, og det skal jeg sørge for bliver belyst over for udvalget.

Jeg forstod, at hr. Kjærulff-Schmidt roste den omhu, hvormed forslaget var blevet udarbejdet, og det siger jeg naturligvis tak for.

Jeg forstod endelig, at hr. Henning Philipsen kun ville stemme for forslaget med højre hånd, og at hr. Ib Nørlund ville have en ildtang i hånden. Det mener jeg vi kan leve med.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om statens finansår.

(Lovforslag nr. 137. Fremsat 13/1 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lysholt Hansen (S):

Ved at omlægge statens finansår til kalenderåret opnås der en række helt klare fordele.

For det første at tidkrævende omregninger, når oplysninger om statsbudgettet skal formidles på kalenderårsbasis, undgås.

For det andet at skatteår og finansår falder sammen, og det vil sige, at usikkerheden omkring skønnen ved indkomstudviklingen og skatteindtægterne formindskes.

Den tredje fordel er, at stat og kommuner får samme finansår, hvilket vil lette budgetsamarbejdet med alle former for kommuner, og det vil også give mulighed for en bedre styring af de midler, der er til rådighed for hele den offentlige sektor.

Jeg vil også gerne have lov at sige, at når nu de fremtidige finanslovsforslag skal fremsættes i juni — og dér vil jeg spørge finansministeren, det må vel være underforstået: inden grundlovsdag — så giver det finansudvalget en betydelig længere tid til at arbejde med forslaget i, nemlig alle sommermånederne, og til dér at have samråd osv.

Men jeg må også sige, at det indeholder ganske klart nogle ulemper, at man nu vil bryde med 128 års praksis. Det indeholder bl. a. den ulempe, at antallet af ændringsforslag givet vil blive meget stort, fordi et finanslovsforslag fremsat på det tidlige tidspunkt naturligvis må være behæftet med meget store fejlskøn. Det vil sige, at vi må få en række ændringsforslag af betydeligt omfang.

En anden ulempe er, at det er givet, at lovreserven i et forslag, fremsat i juni måned, faktisk ikke kan fastlægges, fordi man først, når statsministeren holder sin åbnings-tale i oktober, ved, hvad der skal fremsættes af lovforslag i den kommende folketings-samling, og det må naturligvis virke på lovreserven.

Det tredje problem, som jeg synes der ligger i det, er, at man bl. a. også bliver nødt til at udsætte behandlingen af stillingsnormeringerne og senere hen komme med ændringsforslag, for de skal jo igennem løn-ningsrådet, og det giver en række usikker-hedsmomenter mellem første og anden be-handling.

Jeg har nævnt disse ting og må have lov at sige yderligere, at det trænger nok til, at vi meget nøje får drøftet igennem de rent praktiske ting, for det er jo først og frem-mest en række praktiske ting, det drejer sig om. Lad mig f. eks. sige, at det for mig at se må være en helt klar ting, hvis det her skal